

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.50. Za Evropo \$3.00 Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.50

List v obrambo sv. vere med ameriškimi Slovenci.

STEV. (No.) 12

JUNE 15th 1924

LETO (Vol.) XVI.

M. Elizabeta, O. S. Urs.

Calderonove "Skrivnosti Sv. Maše".

JUDOVSSTVO: —

Vendar pri večerji zadnji
kri, telo je svoje dal —

MODROST: —

Glej, spreminjevanje sveto!
ta spomin nam je ostal.

JUDOVSSTVO: —

Bil na križu je povzdignjen,
da ga ljudstva lahko zro.

MODROST: —

Mašnik hostijo povzdigne —
vseh oči se vanjo upro.

JUDOVSSTVO: —

Stotnik mu je stran prebodel,
voda tekla je in kri.

MODROST: —

V kelihu pri sveti maši
vino z vodo se blesti.

JUDOVSSTVO: —

In ločila sta takrat se
duša in telo Boga.

MODROST: —

Mašnik hostijo prelomi,
ločena sta dela dva.

JUDOVSSTVO: —

Še umirajoč je klical
k svojemu Očetu v raj.

MODROST: —

Mašnik pa pri sv. maši
Očenaš izmoli zdaj.

JUDOVSSTVO: —

V grob potem so ga vložili,
spremljale so ga žene.

MODROST: —

Tudi mašnik v obhajilu
sprejme v svoje ga srce.

JUDOVSSTVO: —

Toda, kaj sem moral zreti —
Kristus je od mrtvih vstal —
če bi mogel to utajiti,
vse bi storil, vse bi dal.

MODROST: —

Vsaka maša je vstajenje,
Kristus zapusti grob svoj,
tiste, ki so njemu vdani
pelje v sveti raj seboj.

JUDOVSSTVO: —

O, že zopet ga preslavlja
angelov bleščeči zbor.

EVANGELIST: —

Kristus naš je zmagovalec,
moli ga svetnikov dvor.

POGANSTVO: —

Jaz, poganstvo, tu izjavljam
vero v pravega Boga,
kar doslej sem obožaval,
naj pred njim se ugrežne v tla!

JUDOVSSTVO: —

A nad me in nad otroke
pride zdaj njegova kri,
nosil bom prokletstvo strašno, dokler še
moj rod živi.

Brez domovja in brez templja begal
bom vsak dan drugam —

Mnogo sem na njem zagrešil, a pre-
pozno se kesam.

EVANGELIST: —

Ni prepozno, zamujeno,
Preden sine strašni dan
sodbe, se boš vrnil na odprto sveto
stran.

Glej, oddal bom sveto knjigo bratu Pavlu
zopet zdaj,
da prinese jo z leve tja na desno stran
nazaj.

PAVEL: —

Judovstvo, ko bo Elija s Henohom pri-
šel na svet,
takrat bo tvoj rod zadostil, v milosti bo
spet spréjet.

MODROST: —

Glej, nevednost, tako nese z leve tja na
desno stran
strežnik sveto mašno knjigo: vidiš lah-
ko to vsak dan.

To pomeni, da prisije tisti srečni dan
nekaj,
ko bo judovstvo dobilo božjo milost spet
nazaj.

PAVEL: —

O, potem bo evangelij vsem ljudem oz-
nanjal mir,
in povsod bo ena Cerkev, bo en hlev in
en pastir.

In pravica bo le ena, bo en sam mogoč-
ni Bog,
in zveličanje bo eno delo zemeljskih
otrok.

Koderkoli ovca blodi, mir bo našla le
tedaj,
če skesano in ponižno v Rim povrne se
nazaj.

EVANGELIST: —

Ko poteče polnost časov, ko se bodo ljud-
stva vsa
oklenila v živi veri troedinega Boga,
takrat zadonel bo svetu evangelij zad-
nji še,
evangelij splošne sodbe bo razkril
skrivnosti vse.

Bodo znamenja na nebu, v solncu, luni,
vsepovsod,
tresla bodo se nebesa, ječal bo človeški
rod.

Vstrepetala bo narava, ko prišel bo bož-
ji Sin

z angeli v neba oblakih v slavi zmage
iz višin.

Žive sodil bo in mrtve, kdo takrat bo
tam obstal?

Enim blagoslov bo zadnji, drugim bo
prokletstvo dal.

KRISTUS: —

Vi, ki meni ste služili, združevali se z
menoj,

ki obnavljali pri maši tolikrat spomin
ste moj,

pridite v nebeške dvore, vekomaj ste
moji vsi!

Vi, ki ste me sramotili — v večnovečni
ogelj vi!

MODROST: —

Nevednost, zdaj si videla globoke skriv-
nosti naše,

prejela si zadnji blagoslov presvete da-
ritve naše.

Zdaj lahko greš. Končana je katoliške
Cerkve daritev,

prišel jo je Adam, sledila mu je Moj-
zesova molitev.

Nato se je Kristus sam daroval na lesu
križa krvavo,

vesoljna sodba zaključila je svetovno žr-
tev sprave.

A preden odidete vsi odtod, pred Jagnje
božje padite,

zapojte mu z angeli slavospev, ljubezen
božjo molite!

Prositate, da sveti Mihael peklenske na-
kane razdene,

da skoraj, skoraj vesoljni svet Pastirja
nebes se oklene!

Izprosi naj to nam Brezmadežna, Ma-
rija mati deviška —

da hodimo varno zveličanja pot, naj
pošlje luči nam z viška

O daj, Gospod, da v nas vseh vzplamti
ljubezni božje plamen

da peli bomo slavo ti na večnem Sionu.
Amen.

ZBOR:—

Lauda Sion Salvatore,em,

Lauda ducem et pastorem

in hymnis et canticis.

Quantum potes, tantum aude:

Quia maior omni laude,

nec laudare sufficis.

Naši katoliški shodi.

H. B.

Zadnjč smo ostali pri našem chicaškem katoliškem shodu. Dasi posameznih govorov nismo priobčevali v celoti, so nas dogodki vendar prehiteli. Chicaški katoliški shod je bil teloh. Ker po dolgi zimski prvi pogleda na dan, če pomlad že prišla je, se ga človek razveseli, dasi ga včasih s pomladjo pošteno "potegne." Poznejte, ko se druge cvetlice prebude iz zimskega spanja, kdo ga pogleda? Tako je bilo z našim katoliškim shodom. Ker je bil mej prvimi, in dokler je bil mej prvimi, je vzbujal zanimanje. Danes, ko ga je imela že skoraj vsaka večja naselbina, ena sijajnejšega kot druga, nima več pomena se s chicaškim še nadalje obširneje baviti. Toda do Amen moramo priti, četudi so morda bravci že malo nervozni.

Mej govornicami na našem katoliškem shodu je vzbujala posebno pozornost in zadovoljstvo, zlasti mej ženstvom, Mrs. Mary Priland. To pa ne toliko kot ženska, saj teh je več nastopilo, ampak kot glavna uradnica Jednotinega odbora. Socialisti so posebno radi tega vedno hvalisali svojo národno, bolje "naróдно" Jednoto, ker je bila tudi ženstvu odprta pot do njenih najvišjih mest. Zdaj jim je to orožje izvitó iz rok. Tudi v K. S. K. J. je ženska enakopravna. Živ dokaz za to, je Mrs. Priland iz Sheboygna, ki je bila pri zadnji konvenciji izvoljena za tretjo podpredsednico glavnega odbora. Radi tega ji je ženstvo takoj ob nastopu burno aplavdiralo.

To je tudi takoj povdarila, z namenom, naj se naše ženstvo več ne pusti begati od nasprotnikov, češ pridite k nam, kjer je tudi vam odprta pot do najvišjih mest naše Jednote, mejtem ko ste tam kot manjvredne zapo-

stavljene moškimi. Nadalje je jako lepo in primerno opisala vlogo žene v katoliški Jednoti. Moški, tako je izvajala, kaj radi postanejo versko mlačni. Na ta način lahko spravijo v nevarnost krono naše Jednote, njen katoliški značaj. Žena je splošno bolj verna. Zato pa če hoče naša Jednota ohraniti svoj katoliški značaj, ki je njeno ločilno znamenje od drugih Jednot, mora tudi ženstvo v njej zavzeti častna mesta. Te vzvišene naloge v naši Jednoti se mora pa ženstvo tudi zavedati in jo skušati kar najbolje rešiti, tako, da se ne bo samo reklo, da žena pri hiši tri ogle podpira, ampak da podpira tudi tri ogle naše K. S. K. J. Frenetično ploskanje mej ženstvom je pričalo, da je udarila na pravo struno.

Za njo je prišel v dvorano domači g. župnik Rev. Kazimir Zakrajšek, O. F. M., vrnivši se z nekega slovaškega misijona. Kot dolgoletni "fajtar" za K. S. K. J., ki je v boju za njen procvit postal invalid, je v navdušenih besedah dal duška svojemu veselju, da se je z novim predsednikom Mr. Grdino začela zanjo in za naš tukajšni narod nova, pomladna doba. Izjavil je tudi, da je za tako Jednoto vedno pripravljen iti v boj.

Za njim je nastopil glavni uradnik Mr. Opeka iz Waukegana, izkušen borec za procvit naše Jednote. Izrazil je željo naj bi ta kres navdušenja, ki je zaplapolal v Chicagi, kmalu zagorel tudi po drugih naselbinah, kar danes ni samo želja ampak dejanje, ki je prekosilo želje.

Lepa pesem solistinje Miss Volker, spremljana na kitaro po Miss Mary Kočevar, je osvežila živce poslušavcem, da so z veseljem pozdravili naslednjega

govornika Mr. John Zulicha, glavnega nadzornika Jednote, ki je povdarjal zaupanje članstva do glavnega odbora in solidarno sodelovanje z njim. Le tako bo Jednota rasla, se krepila in procvitala. V nasprotnem slučaju bi se z njo tako zgodilo, kakor z dolensko trto, ki jo je už uničila, ki je glodala pri korenini. Zdrava korenina bo pognala lepe mladike. Glejmo, da ohranimo Jednoti korenino zdravo, kar se bo zgodilo, če bosta odbor in članstvo složno skupaj delovala in K. S. K. J. bo napočila nova pomlad cvetja, ter bogata jesen sadu.

S tem je bil naš katoliški shod zaključen. Prebrale so se še razne praktične resolucije, sestavljene na podlagi govorov, ki naj bi jih kakor čisto, kleno zrnje udeleženci zagrebli v gredice svojih src, je negovali in zalivali, da vsklije in sad rodi.

Prva kal se je kmalu pokazala. Ko so druge naselbine brale obširno poročilo o našem shodu, so takoj začele dvigati zaspane glave, jih jele stikati in si šepetati: Glej, glej, ta umazana Chicaga, pred nosom socialističnega glavnega stana, pa se tako postavi! Kaj ne bi kaj sličnega, ali še impozantnejšega zmogli tudi mi? Naenkrat je bilo vse navdušeno za katoliške shode. Skoraj premalo nedelj je zanje. Kar po dva sta eno nedeljo.

Že v osmih večjih naselbinah širom slovenske Amerike so zagoreli kresovi katoliških shodov. Drugod se še pripravljajo. Nobeden ni pustil samo slamnatega pepela za seboj. Vsak je bolj ali manj razpihal tleče iskre vere v novo žrjavico verskega navdušenja. Razni naši zaspanci sicer pravijo, da samo komedije uganjamo po Ameriki, ki vse

skupaj niso vredne enega misi-jona. Tem je menda zgodovina katoliških shodov in njih vspehov popolnoma neznana. Ali niso naših starokrajskih rojakov ravno katoliški shodi prebudili iz verske zaspanosti, v katero jih je zazibal breznačelni in brezznačajni liberalizem? Podrobno delo je dovršilo, kar se je na katoliških shodih vsejalo in zavleklo. Tudi naše delo s katoliškimi shodi še ne bo završeno. Treba bo veliko podrobnega dela, če načemo, da vsejano seme radi pomanjkanja potrebne nege zamre.

Zorano je, vsejano tudi. Oboje je potrebno ter prej potrebno, predno se začne zalivanje, plevenje.

Naši rdeči se morda bolj zavedajo pomena katoliških shodov, kakor nekateri klevetarji in zabavljači v naših lastnih vrstah. Zato pa oni tako pridno brusijo pete od hiše do hiše, od rojaka do rojaka, če se razglasi, da bo v tej ali oni naselbini katoliški shod, da bi jih odvrnili od vdeležbe. Pač vedo, da če se ljudje le enkrat malo predramijo, ne bodo mogli več tako nemoteno lulike sejati, kakor so jo doslej,

ko je vse spalo kakor polhi. Vedo, da je prišel čas vejanja. Pleva bodo dobili oni, zrnje bo ostalo nam. Zato le gorite in plapolajte kresovi katoliških shodov še naprej, kot doslej, in pridno mobilizirajte. Ne preti nam Turek v rdečih hlačah, kakor našim pradedom tam v stari domovini. Janičarji rdečih src nas hočejo zaslužniti. In ti so hujši kot Turki. Vsi pod zastavo naše K. S. K. J. Njen general Mr. Grdina, naš Laudon, nam jamči, da bodo s povešenimi grebeni zapučali bojno polje.

Rev. John Miklavčič:

Pri Lurški Materi Božji.

(Dalje.)

Zadnjič smo ostali v Genovi na Laškem. Takoj ob začetku moram povedati, da je bilo na italijanskih kolodvorih vse polno dobre pijače na prodaj. Najbolj žlahtnega vina si dobil v pleteni steklenici za par centesimov. Krepko smo segali po dobri kapljici. Ko sem steklenico izpraznil, sem jo vrgel skozi okno. Vino je doma v Italiji in je tamkaj zelo poceni. Na obe strani našega romarskega vlaka nisem videl drugega kot nepregledne njive pšenice in med brazdami pa vinske brajde. Takrat so se že začele delati jagode in videl sem, da zrastejo veliki in dolgi grozdi, ne dosti manjši kot je bil grozd, ki sta ga nesla dva moža — oglednika na debelem drogu iz obljubljene dežele, kazat Izraelcem, ki so bili ravno pripravljene, da vkorakajo v sveto deželo, ki jo je Bog obljubil Abrahamu, Izaku in Jakobu in drugim očakom.

Vino iz pravega grozdja je božja kapljica. Mnogokrat se imenuje vino v sv. pismu. Prvikrat se omenja v zgodbi o Noetu. Po vesoljnem potopu je Noe zasadil trto. Napravil je vina in ker ni

poznal njegove moči, se ga je preveč napil, in je pijan razodet obležal zunaj pred šotorom. Prišli so očeta gledat trije njegovi sinovi. Kam se je norčeval iz očeta, Sem in Jafet sta pa sramežljivo očeta s plaščem zagrnila. Ko je pozneje oče to zvedel, je Kama preklel, blagoslovil pa Sema in Jafeta. Torej vino je bilo vzrok prve prekletve in prvega blagoslova. V svetem evangeliju se čita o vinu na ženitnini v Kani galilejski, ko je Jezus vodo spremenil v vino. Nadalje enkrat Jezus omenja, da vina ne bo pil, dokler se ne dopolni nebeško kraljestvo. Pri zadnji večerji je Gospod pil vino in je spremenil v svojo sveto Kri. Vino se rabi pri vsaki sv. maši, drugače bi bila sveta maša neveljavna. Sv. Peter Kanizij je pri sveti maši nalil poln kelih vina zato, da je po spremenjenju dalje časa Gospodova Kri bila v njem. Sedaj ga mašniki le par zličk rabijo. Iz tega spoznamo, da je vino ljub Bogu in sam Bog ga je rabil na zemlji.

Nobenemu človeku se ne sme zameriti, ako ga po pameti pije.

Žal da ljudje ravno tega ne znajo. "Po kravje ga ti znaš....." poje naša slovenska vinska zdravica. Pa ne samo Slovenci, tudi drugi narodi si ga mnogokrat po kravje privoščijo. Taki, ki ne poznajo nikake mere, ko pridejo do njega, so krivi, da ga drugi še po pameti ne morejo brez strahu pred postavo uživati. Prohibicija in nekako prisiljena popolna abstinenca so hčerki greha, hčerki pijancev, ki bi nikdar ne zagledali belega dne, ko bi ljudje po pameti uživali ta božji dar.

Iz Genove je drdral vlak proti Nici ves čas ob morju. To so krasni kraji. Videl sem zunaj na prostem rasti pomaranče in limone. Rožičevo drevo se je dvigalo sredi parka samih visokih palm. Najlepše je v okolici malega mesteca Monaco. To je mala kneževina, ki ima par orožnikov in nekaj vojakov. Ljudje se pečajo s sadjerejo in cvetlicami, kar jim mnogo nese.

Ko sem ravno omenil cvetlice, bi rad še nekaj dodal. Jaz silno ljubim cvetlice. Ko sem v samostanu v Loki prebival, vsa leta od prve gimnazije do konca boglo-

slovnih študij, sem vedno ob počitnicah pomagal cerkveniku Jakobu in pozneje drugim ob sobotah in praznikih krasiti cerkev. Kako smo pa tudi imeli lepo na vseh altarjih. Nuna, sestra Klara, je bila dolgo let zakristanka in je bila vedno pri nas in nam pomagala pri porazdelitvi cvetlic in rož na altarje. Med Ločani je bilo splošno znano, da je najlepše vedno v nuski cerkvi. Ako je nam prišlo na misel, da bi se ob strani altarja podale visoke ciprese, smo vzeli na nunskem dvorišču voziček in hajd na faro v Strahlov grad po ciprese in pripeljali smo jih cel voz. Razpostavili smo jih ob velikem altarku in ob stenah.

Za vse kar je zunanjšega pri samostanu, smo skrbeli ministranti. Okrog cerkve smo imeli vedno vse snažno in pometeno, zato pa jaz tudi sedaj skrbim za našo novo cerkev, da je povsod vse čisto. Toda nazaj na romarsko pot.

Pustil sem drage bravece v Monaco. Videl sem knežjo palačo, kar zagrnjeno v cvetje in zelene, okrog in okrog nje pa palme in drugo tropično drevje. Pred palačo sta stala dva orožnika, par drugih je pa sedelo na lični klopici. Kneza nisem videl, najbrže se je mudil v igralnici na Monte Carlo. Ta igralnica je velika palača, moderno sezidana in

z velikanskimi in širokimi okni opremljena. Na Monte Carlo hodijo bogataši celega sveta in tu se igra, ne za solde ali peneze, ne za cente in centezime, ampak za 1000, 100.000, da celo za milijone. Na Monte Carlo bi morali iti oni Slovenci, ki so revni, pa imajo srečo pri igri, morda bi se tam opomogli, da bi jim ne bilo treba tako trdo delati za par centov na dan. Če ne bi prišli še večji berači nazaj. Kneza Alberta vzdržuje ta igralnica. Od vseh iger in igralnih sob dobi gotove procente. Če bi ta igralnica prenehala, bi tudi bilo konec kneževine. Zraven igralnice je dolga v morje štrleča skala. Ta je znamenita zato, ker je raz nje že mnogo ljudi poskakalo, ki so pri igrah zgubili vse premoženje.

Nekako popoldne je pridrdral vlak v svetovnoznano letovišče Nico. Ni bogvekakovo veliko mesto, a je krasno. Zadaž za mestom proti severu se vzdiguje bolj nizko hribovje, ki varuje mesto pred mrzlimi severnimi vetrovi. Po vseh ulicah sami drevoredi in pred vsemi hišami sami vrtovi, zunaj mesta pa brez števila cvetličnjakov, ker Nica je znana po trgovini z rožami in cvetlicami. Na milijone frankov vrtnarji zaslužijo vsako leto s svojo obrtjo.

Nica ima značaj bogatega in razkošnega mesta, saj se tudi vsako leto tu mudijo tisoče milijono-

narjev.

Kake krasne hiše in palače, ne iz rdeče ali rujave opeke, ampak iz marmorja in rezanega kamna. Velikanski spomenik Boginje svobode stoji ob morju. Nica se dobro zaveda, da je popolnoma svobodna in bogata.

Romarje so odpeljali v hotel Continental. Posedli smo ob mizah in 4 zamorci so nam razdelili malico. Bila je obilna, pripravljena po francoski šegi. Več kot vsa malica je bilo vredno dobro južno francosko vino. Po tem smo segli možje in ga krepko, a po pameti vlekli. Ženske so srebale kavo. Pa bi se bila marsikatera najbrž rajši nam pridružila.

Drugi dan smo ogledali okolico mesta. Najbolj prijetno je pri morju, kjer je na stotine majhnih kočic, ki služijo za kopanje. Morje pri Nici ni viharno, tudi ne globoko. Polagoma se plitvi, dokler ne preide v suho zemljo, ki je pokrita z najfinejšim peskom.

Iz Nice smo se odpeljali proti mestu Cannes. Že od daleč smo ugledali, kako se razprostira močvirje na milje in milje daleč. Ko pridemo v mesto, vidimo kako je ves kraj močvirnat in zato tudi nezdrav. V mestu ne prebivajo dosti ljudi, ampak po hribovskih imajo hiše in vile.

Nismo se za dolgo časa ustavili. Odrinili smo proti pomorskemu mestu Marseille.

P. A. F.

Srce Jezusovo, upanje vseh v Tebe umirajočih.

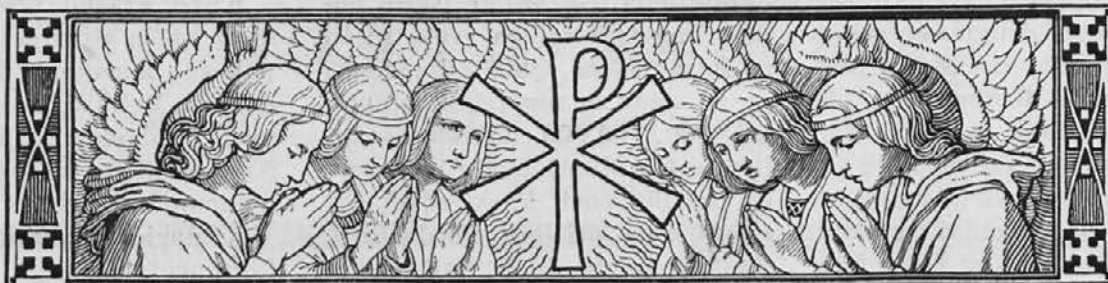
Neki duhovnik piše: Dne 11. marca 1911. sem šel v bližnje mesto; na potu me sreča ženska in me vpraša po mojem imenu. Nato mi da bankovec za 100 mark in iz svoje denarnice mi našteje še 100 zlatih mark in mi reče: "Gospod župnik, ta denar sem vam obljubila, ko sem vas prosila, da molite za mojega bolnega moža!"

Žena je bila poštena, bogata kmetica brez, otrok in je rada

podpirala cerkve. Njen mož je nevarno zbolel in ni hotel nič slišati o smrti; živel je še v sovraštvo s svojim bratom. Štirje duhovniki so ga nagovarjali, naj se da prevideti z Bogom in spraviti z bratom, pa niso mogli. Njegova dobra žena je prosila duhovnike in v samostanu, da naj molijo za njenega smrtno bolnega moža.

Molitev in denarna miloščina je nagnila presveto Srce Jezusovo,

da se je usmilo tega bolnika. Njen mož se je spravil s svojim bratom in z Bogom; ves se je spreobrnil. S svojim bratom ni bil še nikdar tako dober kakor zdaj; iz jeznega in nepotrpežljivega je postal, krotak, potrpežljiv in ves udan v voljo božjo. Z veseljem je sprejemal duhovnika, ki ga je obiskoval; večkrat je prejel sveste zakramente, in lepo in mirno je umrl in smem upati, da ni pogubljen."

Častna straža.

Rev. John Plaznik.

Pred grehom je imel človek samo dvoje dolžnosti do Boga: častiti ga je moral kot najvišje, neskončno in večno bitje in zahvaljevati ga je moral, ker ga je ustvaril, ohranjeval in mu skazoval razne dobrote. Če bi naš prvi oče ne bil zgubil nedolžnosti, katero je prejel pri stvarjenju, bi imeli tudi mi samo dvoje dolžnosti; namreč, da bi častili in zahvaljevali Boga. V tem slučaju bi se ljudje darovali Bogu popolnoma kot čista daritev. Odkar pa je bil prvi greh storjen, je dobilo človeštvo dve novi dolžnosti: treba je tolažiti jezo božjo, ker smo Boga žalili z grehi; potrebno je, da prosimo Boga pomoči, da moremo spolnjevati njegove zapovedi in zveličati svojo dušo. Da človek more spolnjevati te štiri dolžnosti, je Jezus Kristus postavil daritev svete maše in iz istega vzroka daruje sveta cerkev Bogu to daritev.

Premislimo nekoliko prve dve dolžnosti.

Daritev svete maše se daruje, da z njo priznavamo Boga za svojega najvišjega vladarja in gospodarja vseh stvari. S tem, da priznavamo Boga za stvarnika, priznavamo, da je vse njegovo. Bog nas je vstvaril, nas ohranjuje in vzdržuje vsak trenutek. Če mora otrok vbogati stariše, služabnik gospodarja, podanik vladarja, je še toliko bolj potrebno, da se stvarstvo klanja Stvarniku. Ker je veličanstvo božje neskon-

čno, mora biti tudi skazana čast neskončna.

Ali pa more neznatno, vstvarjeno bitje zadostno opraviti to važno dolžnost? Četudi priznavamo, da nismo nič pred Bogom, vendar ta čast še ne more zadostovati pred najvišjim in vsemogočnim Bogom.

Jezus nam je dal sredstvo, s katerim moremo Boga zadostno počastiti. To sredstvo je sveta maša. V tej skrivnosti se neskončno bitje samo poniža in vniči pred božjo neskončno vsemogočnostjo. Jezus Kristus, kateri je sam Bog, se pokaže pred svojim Očetom kot odvisno stvarstvo. Ne pokaže se več pred svojim Očetom v samo človeški podobi, ampak skriva pod podobama kruha in vina božjo in človeško naravo.

V tej svoji ponižnosti Jezus Kristus priznava velikost božjo in mu daje na znanje, kako želi, da bi ga častilo vse stvarstvo.

Kadar smo pri sveti maši, združimo svoje češčenje s češčenjem Jezusovim na oltarju. Bogu dajemo najvišjo čast, ker ga častimo po Jezusu, z Jezusom in v Jezusu — Per ipsum, cum ipso, in ipso.

Naša druga dolžnost je, da Boga zahvaljujemo. Ko nas duhovnik pri sveti maši povabi, da z njim zahvalimo Boga — Gratias agamus Domino Deo nostro, mu odgovorimo, da smo to dolžni

storiti — Dignum et justum est. Potem nagovori duhovnik Boga v našem imenu: Vere dignum et justum est, aequum et salutare nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus — Res spodobno in pravilno je, primereno in zveličavno, da se zahvaljujemo tebi, o sveti Gospod, Oče vsemogočni, večni Bog.

Bog nam nikoli ne preneha pošiljati svojih darov. Vse naokrog vidimo njegove darove. Vse, kar imamo, naravne in nadnaravne darove, vse je od njega.

Tako je naša dolžnost priznati, da je vse, kar imamo, dar božje darežljivosti in da ga moramo zato zahvaljevati. Kaj moremo storiti v ta namen? Če bi mu dali vse, kar imamo, bi še vse to ne zadostovalo za njegovo najmanjšo dobroto. Ali mu moramo biti nehvaležni? Jezus nadomestuje našo nezmožnost z daritvijo svete maše; zato se ta daritev imenuje evharistična, to je, zahvalna.

Jezusova daritev prekaša vse darove, ker darujemo Bogu Očetu njegovega sina samega.

Predno duhovnik zavžije presveto Kri, katera je v kelihu, reče: "Kaj naj vrnem Gospodu za vse, kar mi je dal? Vzel bom kelih zveličanja in klical ime Gospodovo." Kelih zveličanja je Jezusova Kri, katero on daruje v zahvalo. Kelih Jezusove Krvi je toraj sredstvo, kamor polagajo zahvalo mašnik in ljudstvo.

ZGODBE OTROK,

ki so mater iskali.

Prof. Fr. P.

Dr. L. SILLIMAN IVES,
nekdanji škof episkopalne cerkve v Sev. Karolini.
(Dalje.)

Moj strah so pomnoževali prijatelji še na nek drug način s katerim so me hoteli odvrniti od proučevanja katolicizma. Namesto, da bi mi bili naravnost odgovarjali na moje dvome, so mi pa poizkušali zastaviti pot z očitkom, da Cerkev, ki je tako pokvarjena, kakor rimska, ne zasluži, da bi poslušal njene zahteve le en sam trenutek. Prinašali so mi cele kopice zgledov, resničnih ali izmišljenih, v katerih se baje jasno kaže propalost katoličanov v veri in življenju in mi dali umeti, da se ne bo hotel s tako družbo pajdašiti nihče drugi, razven onega, ki je že sam npravno globoko zagazil v blato. V takih napadih sem videl silno malo pravičnosti in ljubezni, pač pa sem spoznal v njih kipenje onega kislega kvasu, ki ga je bil že za življenja Zveličarjevega primešal veliki sovražnik človeštva (satan) boju zoper vero v Božjega Sina. "Janez Krstnik je prišel ni jedel kruha in ni pil vina, in judje so rekli: Hudiča ima;" "Prišel je Sin človekov, je in pije, in zdaj pravijo: Glejte požrešneža in pijanca, prijatelja cestnarjev in grešnikov!" Prvemu so očitali spokorno (življenje), drugemu nemoralno življenje.

Vprašal sem se: Kaj bi se bilo zgodilo z vero Jezusa Kristusa, dokler je on sam še živel na zemlji, ako bi dajali taki očitki tudi že pravico nastopati proti njenim zahtevam in zapovedim? Ali ni obdržal Gospod Judeža med dvajsetimi, če tudi je dobro po-

znal satana v njem? Ali ni ukazal prestrogim gorečnikom med učenci v krasni priliki, da naj puste rasti plevel med pšenico do žetve?

Kmalu mi je bilo tudi jasno, da so izvirali taki napadi o pokvarjenosti katoliške Cerkve največkrat od možakarjev, ki so bili ljubosumni na katoliško duhovščino zavoljo njenega vpliva, ali pa razkačeni nadnjo zavoljo kakih cerkvenih kazni, ki je ranila njihov napuh. — — Ko sem se nekoliko seznanil z načeli katoličanov o pokori sem bil popolnoma prepričan, da prevelika mehkuznost v posameznih slučajih ne gre na rovaš Cerkve same, ampak le posameznih oseb, ki jim nedostaja potrebne energije . . ."

Z gorenjimi v zvezi je še neki drugi očitek. "Nepoštenost, da neko brezčastno prostaštvo pripisujejo luterani soglasno vsem onim, ki se obrnejo proti Rimu, — proti možem, ki so uživali, dokler so bili protestantje, sloves brezmadežne čistosti, dokler niso zavoljo vesti zapustili vsega, da postanejo katoličani . . ."

V tej okolnosti je videl Ives nov dokaz za istovetnost katoliške Cerkve z "malo čredo Kristusovo, ki jo čaka zasramovanje in žalovanje," nov dokaz, da manjkaja protestantstvu ljubezni, ki je glavni znak krščanstva. —

In v resnici, kje najdete v mejah protestantstva ono širokosrčno, vse obsegajočo skrb za ubožce, kakor jo kaže katoliška ljubezen vedno in povsodi? Bolniš-

nice in vsakovrstna zavetišča za telesno in dušno bolne, ki z njimi katoliške dežele tako obiljujejo! Kje najdete zavod, ki bi se dale od daleč primerjati z velikolepo družbo sv. Vincencija? Protestantstvo vsega tega ne potrebuje, reformatorji so take reči s korenino iztrebili. Na njihovo mesto pa so postavili jetnišnice, prisilne delavnice in ubožnice, katoliško ljubezen so nadomestili — s policijo. Ubožci niso več bratje, ampak izvržki družbe, ki jim komaj še privoščijo prostorček v cerkvi. Vsaj v pobožni Angliji, ki preplavlja svet s svojimi biblijami in lažispisi, cerkev nima prostora za reveže. Zato so pa sezidali v Londonu posebne "cerkve za berače," kakor da so polni kužnih bacilov.

"Ubožce boste imeli vedno med seboj," je rekel Zveličar. A zistem protestantstva se ne izkazuje na noben način kot upanje in domovina zatiranih, ki bi jim klicala: "Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi!" Pri javni službi Božji so cerkvene klopi povsodi zaklenjene, samo za bogataše. Vsa moja tozadevna prizadevanja so trčila ob očitnem upor, ki je vzbudil v meni močno sumnjo, da se verstvo, ki mu služim, nikakor ne vjema s Kristusovim poslanstvom do ubogih."

Opozarjamo, da ne izreka take sodbe kak lajik, ampak škof, ki je stal 20 let na čelu svoje škofije in moral torej do dna poznati njenega duha.

(Dalje prihodnjic.)

Sestra Jerneja

Prof. F. P.

"Nuna, ali se ne boš prestrašila?"

"Le mirna bodite, žena!"

"Veš, jaz sem pesjanka, nestvor, niti pičice ni dobre na meni. O, hudobna sem, popolnoma izprijena. — Toda župnik je rekel, da mi Bog odpusti ona zlodejstva, ako jih obžalujem. — Kdo je tukaj prednica?"

"Jaz."

"Tako, ti? In kako ti je ime?"

"Jerneja."

"Jerneja? čudno! Toda dobro je to, da si ti prednica, morebiti boš mogla pomagati."

"Iz srca rada."

"Veš, jaz sem dobila nekoč otroka, ko sem bila sama še čisto mlada. Bilo je ponoči, v praznem hlevcu. Jezna sem bila na otroka in sem ga hotela vreči v vodo. Lahko si misliš zakaj. Ko sem bila na potu proti reki, se mi je začel ubogi, ječeči črvček malo smiliti. Nisem ga marala utopiti, ampak se ga kako drugače iznebiti. Prinesla sem ga v ta kraj in ga položila na tla pred sirotišnico. Kaj se je zgodilo z njim, ali je umrl ali še živi, tega ne vem, mi je vseeno. Šla sem daleč proč v drugo deželo, da ubežim sramoti. Toda greh je šel z menoj, bila sem vedno hudobnejša in živela v velikih grehah. Zato se mi je pa tudi hudo godilo. In zdaj je ven. Povprašaj po otroku, nuna, in pobrigaj se zanj, če še živi, a ne pravi mu, kdo je bila njegova mati, sramovati bi se moral svoje žive dni."

S. Jerneja je trepetala kakor hrast, v katerega je bila udarila strela. In vendar še ni bila nikoli trepetala ob postelji umirajočega.

"Kdaj se je to zgodilo, Barba? Ali veste še dan in leto?"

In umirajoča je imenovala tisti dan, o katerem je rajna gospa mati blaženega spomina ved-

no rekala, da ji je prinesel v hišo "Angeljčka božjega."

Obraz bolniške sestre je prebledel kot pas na čelu njene kralate avbe (korneta).

Moči so ji odpovedale; skoro bi se bila zgrudila.

Barba je jela pojemat.

S. Jerneja se je premagovala na vso moč in molila naprej molitve za umirajoče, katere je bolnica s težavo in nerazumljivo bebljala za njo.

"Ti, pa da mi tega ne poveš nikomur — nikomur!" je grgrala še v zadnjem boju. "Tudi otroku ne. — Ne more nič zato. Če bi

mogla jaz kaj popraviti — —"

"Jaz hočem popraviti vse. Mati! Mati!"

Umirajoča odpre na široko oči kakor o velikem spoznanju, zasoše še enkrat in ni je bilo več.

S. Jerneja se sesede kakor od strele zadet hrast ob nevihti. Polastila se je je globoka omedlevica.

Ko je prišel preko gričev mladi dan, z rožnatimi oblaki za klubkom, in se je jel poigravati prvi solnčni žarek z iskrecimi, lesketajočimi cvetkami na oknih bolnišnice ter jih raztrgavati kakor nebogljen otrok vrtnice, stopi mlada sestra v sobico S. prednice, da jo zamenja v čuvanju. A kako se prestraši, ko jo najde z

zlomljenim naglavnim zagrinjalom kakor brez življenja poleg mrliča. Hitro teče po pomoč in nezavestno odnese v drugo sobo. Vsled skrbne postrežbe je prišla S. Jerneja kmalu k sebi. Vsi hišni stanovalci so bili žalostni zaradi volje boleznij ljubljene matere.

"Nič ni čudnega, da je slednjič obolela tudi sama. Čudno je bilo le to, da je mogla tako dolgo vzdržati. Njeno čezmerno delo in čuvanje bi bilo umorilo tudi orjaka."

Tako so modrovali izkušeni in modri mladci.

Bil je za bolnišnico velik praznik, ko je po dolgih tednih mogla S. Jerneja zopet vstati in oprta ob sestro zopet obiskati bolniške dvorane.

A ni bila več prejšnja. Dobrota in ljubezen sta bili pač stari, toda njena moč je bila strta. Bila je kot jesensko solnce, ki siplje svoje žarke na steze bednih in bolnih, milo, krotko jesensko solnce, ki sveti prijetneje nego poletno v svojem žaru, ki pa opominja na zaton, na veliko zimsko umiranje. In ta zaton je nastopil že čez leto dni, ljubek je bil za oko, a žalosten obenem. Krasno solnce življenja S. Jerneje se je pogreznilo v širno morje večnosti in noč bolestne žalosti se je razprostrla nad bolnišnico. In na njenem grobu so cvele vsak dan sveže cvetlice, ki so jih rosile solze hvaležnosti.

Toda vsi, ki so poznali rajno S. prednico v življenju, so šli za njo po potu smrti. In danes ne ve nihče več o njej nego stara mrliška knjiga. Celotnega groba ne najdeš več, in druga sestra nosi njeno ime.

Toda blagoslov, ki ga je ona izmolila, ljubezen, ki jo je ona razsipala, cvetita naprej na naši revni zemlji in osrečujeta pre-mnogo trpeče srce.

Spisal:
Rev. Ilmo Camelli.

IZPOVEDI SOCIALISTA

Po šestih italijanskih
izdaji posnema:
H. B.

TEMELJITO RAZOČARANJE.

Od večih strani se nam je javilo, da bravci našega lista teh "Izpovedi" ne razumejo in zato nimajo pravega užitka od njih. Vemo, zakaj jih ne razumejo. Italijanski jezik je bogat na izrazih. Poleg tega pisatelj še kot umetnik opisuje svojo pot izpod rdeče socialistične zastave pod krvavo zastavo križa. Dasi mu mi doslej nismo od besede do besede sledili, smo se vendar skušali kolikor mogoče natančno držati izvirnika. Zato smo bili pogosto prisiljeni rabiti izraze, ki so našim bravcem tuji, deloma latinski, četudi nekoliko izobraženin splošno umljivi, deloma moderni, ki našim starim, ki so pred toliko in toliko leti slovenščino doma v plenicah pustili, niso znani. Ker pa naš list ni namenjen samo starokrajcem, ki so v slovenščini bolj doma kot naši Amerikanci, se moramo na to ozirati. Zato smo sklenili te "Izpovedi" v posnetku nadaljevati, ki bo tudi našim ljudem umljiv.

1.) **Delni preobrat.** — Zadnjič smo spremili pisatelja v švicarske gore. Sredi deviške visokogorske narave je njegovo drugače plemenito srce, primerjajoč burno in bedno dolinsko življenje s skrivnostno tihim visokogorskim, zahrepenelo po nepoznatih vzorih. Ko se je zopet spustilo v dolino, mej nemirno človeško mravljišče, je samo o tem sanjal, kako mu vdihniti vsaj malo tistega božajočega miru, ki je njega objemal in božal na vrhu švicarskega velikana Camughe-ja. Ker so bili njegovi vzori še v gostom meglo zaviti, ni znal ubrati prave poti do njih. To je čutil, da je treba obstoječo človeško družbo temeljito prenoviti, če hoče kdaj uživati tisti blaženi mir, ki ga je sam pil na nebatičnem vrhu te-

ga gorskega orjaka. Premišljujoč kaj naj stori v ta namen, je prišel do zaključka, da je obstoječa človeška družba kakor stara hiša, ki se jo bolj splača do tal podreti, kakor jo popravljati. In za to se je odločil. Iz popolnih razvalin bo šele poglano novo življenje. Kdor ga želi naj ruši, ruši, dokler ne bo vse staro do tal porušeno, potem se bo dalo kaj boljšega in lepšega pozidati.

S tem vzorom pred očmi je šel na delo. A je kmalu spoznal, da ima revolucija širokih ljudskih mas, ki naj bi mu pomagala do tega vzora, zakletoga sovražnika v militarizmu, ki je hrbtnica starega gnilega reda. Kdor noče, da bi se popolni prevrat ob barikadah vojaštva izjalovil, mora najprej zrevolucionirati vojaštvo in tako utreti revoluciji pristo pot. Zato je naš Camelli postal apostol revolucije mej vojaštvom. V neki zakotni milanski gostilni, kamor je hodil obedovat, je začel zbirati okrog sebe mlade rekrute, ki so se v takih beznicah čutili bolj doma in lažje kako podeželjsko ugnali, kakor v drugih mestnih gostilnah. Mej pitjem in petjem je previdno metal trnek, da vjame kako ribo za svoje kalne vode. Tiste, ki jih je spoznal za dostopne prevratnim idejam, je potem vzel v svojo ožjo revolucijonarno šolo, ostale je pa znal previdno izločiti iz svojega krožka. Polagoma jih je imel kakih sto okrog sebe, ki so bili pripravljani v slučaju kakih ljudskih demonstracij stopiti na stran delavstva. Toda ko je prišlo o priliki tripolitanske vojske do resnosti, je vsem vpadel pogum. Nihče si ni upal odpovedati pokorščine svojim poveljnikom. Pozneje je Boga hvalil, da tega niso storili, ker bi bilo njih pla-

čilo svinec, njih kri pa bi žgala in pekla njega, zapeljivca.

Sicer je pa policija kmalu zvedela za njegov revolucijonarni apostolat mej vojaštvom in ga začela zasledovati. Radi varnosti je bil prisiljen se umakniti iz Milana v Cremono. Ondi so prav takrat iz istega vzroka buknila hude ljudske demonstracije. Narod je bil odločen: Nobenega vojaka več v Afriko! Močan vojaški kordon je moral spremljati vsako novo rezervo na kolodvor. Razpaljene strasti se pa tega spremstva niso strašile. S silo so hoteli preprečiti odhod svojih sinov na fronto. Naš socialist, radoveden kaj se bo zgodilo, se je pomešal mej demonstrujočo množico in se z njo valil proti kolodvoru. Tam je bil priča, kaj je človek, kadar ga strast popolnoma obvlada. Kakor levi v kletki je ljudstvo, jeze peneč, hotelo zdrobiti železno ograjo in osvoboditi one, ki so bili določeni za vojno mesnico, dasi so mu ostro nabrušeni bajoneti štrleli nasproti.

Ko je naš zasledovani revolucijonarni agitator videl to srda pijano maso, ki ni poznala nobenega ozira, ni videla nobene nevarnosti več, ga je postalo strah pred človekom revolucijonarjem. "Zver" — pod tem naslovom opisuje te mučne in strahotne prizore pred cremonskim kolodvorom.

To je bila zanj dobra šola. Ob svitu bajonetov in ob plapolajočem ognju nebrzdanih ljudskih strasti je spoznal, da je bil njegov dotedanji vzor, potom zunanje revolucije človeštvo popeljati lepšim dnem nasproti, velika prevara. S pomočjo zrevolucionirane družbe ni moč zidati, ampak samo podirati. Kdor hoče na

temelju ljudskih mas zidati, mora začeti od znotraj ne od zunaj. On mora ljudske mase vzgojiti v ljudi, ne v zveri, sicer zida na živem vulkanu, ki mora prej ali slej izbruhniti in pokopati pod seboj vse kar se je pozidalo.

A to spoznanje ga še ni spreobrnilo. Socializem je bil še vedno njegov ljubljeneček in odrešnik človeške družbe, ne s svojim revolucionarnim, ampak s svojim vzgojnim programom. Prepričan je bil, da ima socialistični nauk v sebi zadosti vzgojne moči, s katero lahko prekvasi človeško družbo, zatre v njej zverinske nagone in razvije človeške. Z vsem ognjem navdušenja se je tedaj vrgel na vzgojo ljudskih mas v smislu idealističnega socializma.

2.) **Apostol idealističnega socializma.** — Menda se niso samo našemu apostolu socializma po teh revolucionarnih pojavih oči odprle, da ta pot ne vodi do cilja. Odprle so se bolj ali manj celi socialistični družbi, v kateri se je gibal. Sklenila je, da hoče ob nedeljah zahajati ven na deželo, organizirat delovno ljudstvo in je vzgajati za socialistične vzore. Naš agitator nam podrobno opisuje skušnje svojega prvega izleta na kmete. Neke nedelje je prišel s svojimi sodrugji v podeželjsko gostilno, kjer so kmetje živahno kvartali in kramljali vmes. Ko so jim povedali zakaj so prišli, sprva nobeden ni kazal kakega zanimanja za njih novi evangelij. Norčevali so se iz njih. "Nam ni posebne sile, kakor vidite," so dejali, "da bi le vedno tako ostalo, pa bomo zadovoljni." Šele ko so udarili na drugo struno, kaj bo z njih otroci, katerih usodo so z vsemi mogočimi črnimi barvami opisovali, so jih začele nekatere ženske pazljivo poslušati. Te so s svojimi rožnatimi obljubami nazadnje tako "nafarbali," da so se začele solziti. To je bil pa tudi ves uspeh, ki so ga na tem prvem "misijonskem" potovanju dosegli.

Več vspeha so imeli mej tovarniškim delavstvom, zlasti mej ženskami. Prve, ki so se navdušile za njih ideje, in se na socialistični podlagi organizirale, so bile delavke tovarne za svilo. Njih položaj je bil dokaj žalosten. Bile so prave sužnje svojih delodajalcev. Katera je zjutraj le nekaj minut zamudila delo, je

stanjem res imele nebesa. Nihče jih ni nadziral, nihče zmerjal in strašil z odpustom. Če so prišle pravočasno na delo, je bilo prav, če ne, tudi. Da, celo doma so lahko ostale, ako so imele kako nujno družinsko opravilo, ne da bi se kdo radi tega spodtikal nad njimi. Saj kakih nadzornikov sploh ni bilo. Kaj čuda, če se je mesto prejšnjega zdihovanja in mrmranja veselo petje in smejanje slišalo iz delavnic.

Toda ta nebesa so bila le kratkotrajna. Od ene strani je kapital zgrabil mlado podjetje, od druge strani so mu pa delavke same skopale grob. Kmalu so se preobjedle svobode in zaupanja, ki je je podjetje stavilo vanje. Začele so brezvestno zanemarjati delo. Vsaka je le bolj nase gledala, kako bi kolikor mogoče manj delala in več zaslužila. Kako bo podjetje shajalo, za to se nobena ni brigala. Tako je prišlo, kar je prej ali slej moralo priti — boben je zapel. Delavke so pa morale iz socialističnih nebes zopet v prejšnji kapitalistični pekel in še vesele so morale biti, če se jim je posrečilo nazaj priti.

Socialisti po tem polomu niso zgubili upanja na trajna delavska nebesa. Tolažili so se, da je bil to le prvi poskus, da je bilo to njih prvo podjetje preslab organizem, da bi mogel kljubovati premočnemu nasprotniku kapitalizmu. Poskusili so znova v večjem obsegu. Zopet polom, polom za polomom. Malo socialističnih podjetij se je obdržalo; le tista, ki jih je kak odgovorni upravnik s krepko roko zgrabil in proti vsem pravilom socialističnega evangelija vodil. Vsa druga, ki so bila v strogo socialističnem duhu vojene so propadla. To je našega Camellija še bolj potrdilo v misli, da socialistični družabni red nikoli ne bo zboljšal položaja, če prej ne zboljša človeka. A kako naj on zboljša človeka, če ga smatra za žival, ki se da kvečjemu malo dresirati.

(Dalje prihodnjič.)

Rev. Krizostom Sekov

NAJLEPŠI ROŽI

O roža čudežna,
Kraljica milostna,
nebes veselje.

Težko te čakajo,
zvesto te iščejo
vse naše želje.

Usmiljena Gospa,
tolažba iz neba,
vsa naša sreča!

Dobrotno se ozri,
na prošnjo, ki plamt
iz prs goreča.

Ti biser blaženi,
najdragocenejši,
bogastvo moje.

Hvaležne pesmice
in psalme radostne
srce ti poje.

zgubila celodnevni zaslužek. To je bila za socialiste dobra vada, da so jih brez posebne težave navdušili za svoj evangelij, posebno, ker so jim kar moč rožnato naslikali njih bodoči položaj v lastnem okrilju. Ustanovili so svojo socialistično tvornico svile in jih zaposlili v njej. Nekaj časa so ondi v primeri s prejšnim

Z Marijno pomočjo do cilja.

H. B.

Predno smo stopili z mislijo na narodni kolegij v javnost, smo skrbno pretresavali in prereševali, od koga imamo kaj pomoči pričakovati in od koga ne. Prišli smo do zaključka, da nas ljudstvo, v kolikor je poznamo, ne bo pustilo na cedilu. In nas ni, kakor kažejo sezname njih darov. Vendar se nam kamen radi tega še ni odvalil s srca. Kajti delo, ki smo je zasnovali, je veliko, mi smo pa Benjamin mej ameriški narodi, četudi ne tako ljubljeni od očeta Sama, kakor Benjamin od očeta Jakoba. No pa ko bi bili vsi edini v prepričanju, da nam je narodni kolegij potreben, ter vsi velikodušno odprli srca in roke, da se čimprej pozida in začne obratovati, bi bili tudi lažjega srca stopili z načrtom na dan. Toliko nas je vendar, da bi kaj tacega zmogli. A smo predbro vedeli, da niti na polovico ne moremo računati, ki nam bo pomagala. Ostali bodo v najboljšem slučaju indiferentni, v najslabšem pa naravnost sovražni. Zato smo se dolgo pomišljali. Kajti bolje je ne začeti, kot ne končati.

V tem mučnem stanju smo se obrnili na našo narodno Mater Marijo Pomagaj, naj nam ona navda pravo misel, jeli naj spočeti načrt zagleda beli dan, ali naj prej zamrje. Tako živo nam naša narodna Mati na Brezjah nikoli ni stopila pred oči, kakor tište težke dneve. Zdelo se nam je, kakor da bi zopet klečali pred njo, kakor pred leti, in ji zrlji v njen materinski obraz, da vjame mo z njega njeno in božjo voljo. Ugotovili smo, da se ji njene takoj mile poteze niso zresnile, ampak še bolj omilile. Kakor bi nam hotela reči: Kar ven z načrtom, jaz bom z vami! Koliko mojih otrok, ki so se nekda s solzami v očeh poslavljali od mene in mi zagotavljali nepozabni spo-

min in neomajno zvestobo, je pozabilo name. Ne bili bi tega storili, ko bi bili imeli zadosti vnetih voditeljev. Veliko je že zamujenega mej njimi, vendar ne še vse. Mnogi so mi ostali zvesti in otroško vdani. Veliko jih je, ki sicer niso več tisti, kakor takrat, ko so zadnjič klečali tu pred menoj, toda popolnoma še niso pozabili name. Da mi dobre ohranite dobre, mlačne pa nazaj pripeljete, začnite, jaz vam zagotavljam svojo pomoč!

Vsi pomisleki so padli. Zaupanje v Marijino pomoč jih je razpršilo. S tem zaupanjem smo začeli, z njim bomo nadaljevali in prepričani smo, da tudi srečno končali, če že ne vsega mi, pa drugi. To zaupanje se je posebno maja meseca lepo skazalo. Kar ultimat smo dali Majniški Kraljici, češ zdaj je čas, zdaj pomagaj! Zdaj odpri srca in roke svojih otrok, če hočeš, da bo prej kaj. S hvaležnostjo moramo priznati, da se je tudi v tem slučaju uresničilo: Spomni se o premila Devica, da še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila, ki je k tebi pribežal, Tebe pomoči prosil. . . . Spodaj sledeča dolga vrsta šmarniških darov to jasno priča. A to niso vsi. Mnogo smo jih že priobčili, a niso še vsi skupaj. Šele prihodnjič upamo podati njih celotno število v mesecu maju. Za danes naj slede le tisti, ki so došli od 18. maja do 6. junija.

1. Na prvo mesto moramo topot postaviti **Cleveland**, ker se je najbolj postavil. Pa Cleveland je velik, tudi slovenski. Da govorimo natančneje, hvala gre **sv. Vidu**.

A. Društvo **sv. Ane S. D. Z.** nam je po svoji tajnici **Mrs. Mary Mally** poslalo za en aker t. j. \$225.00 in postalo tako ustanovitelj narodnega kolegija. To je že tretje clevelandsko žensko

društvo, ki je postalo ustanovnik. Čast in hvala mu!

B. Razun tega smo iz iste župnije prejeli še za en aker. Za to se imamo pa zahvaliti **Mrs. Mary Bombač** ki je s sodelovanjem **Mrs. Mary Skulj** in **Mrs. Ivane Pelan** na knjižico nakolektala \$235.70.

Prispevali so:

a.) **\$25.00:** Dr. J. M. Seliškar.

b.) **Po \$10.00** so dali: John in Mary Viderval, James W. Mally, D. D. S., Margareth in Joe Zaletal, Anton Grdina, (prvih \$10.00 za aker), Johana Gaspari, Frank Kenik, Elizabeth Gabrenja.

c.) **Po \$5.00:** John Gornik, Frank Mervar, F. Paulin, Joseph S., Jozi S., John S., John S., Jr., Frank S., Rozi S., Rozi S., Jr., Mary Mozina, Mrs. Svete, Družina Ogrin.

d.) **Po \$2.00:** Helena Mally, Dr. Oman, Mary Cerne, John Suhadolnik, Joseph Sintich, Mary Mervar, Frank Leskovic, Mrs. Tertnikar, Mary Soloman, Mary Makovec, John Kramar, Mary Kovač, Mary Modic, Jennie Melavic, Mrs. Vrbanich, Mary Prijatelj.

e.) **Po \$1.50:** Dora Judnich, Ana Stepac, Mary Bombach.

f.) **Po \$1.00:** Mary Skube, Catharina Perme, Mary Milavec, Frances Jerman, Mary Svete, Mrs. Slopnik, Frank Pezderc, Družina Lah, Frances Bertich, Helena Petkovšek, Frančiška Mole, Megi Spelko, Louis Lautičar, Mary Vesel, Ana Laurich, Ana Knaus, Frančiška Rus, Mr. Gregorich, Frances Kral, Mary Baraga, Frank Cimperman, Mrs. Stražišer, Ana Kolar, Mary Rigler, Mary Kenik, Mary Roitz, Mary Tomazin, Mary Hočevnar, Mary Baraga, Mary Palčič.

g.) **Po \$0.50:** M. Brajdič, Frances Pangeršič, Ivana Turek,

Joe Pečjak, Jozi Klun, Družina Lončar, Družina Straus, Ana Rotnik, Mary Korenčan, Jennie Korenčan.

h.) **Po. \$0.25:** M. Hudran, Mary Krajc, Mary Jerše, Mary Zele.

Prisrčna hvala nabiralcam in darovalcem. Po pravilih Apostolata so so s tem nabiralke postale ustanovnice kolegija, darovalci \$10.00 in višje člani Apostolata, ostali pa, ki niso izjavili, da hočejo postati člani, dobrotniki, z vsemi tozadevnimi pravicami do duhovnih dobrot Apostolata.

Poleg teh so clevelandčani še darovali:

a. **Po \$10.00:**

Mary Zot, George Zot, John Borštnik, (Za vse tri poslala Mary Zot), Frank Dolinar, Neimenovana.

b. **\$5.00:** Tereza Pirkovič.

c. **\$3.00:** Frances Skulj.

d. **\$2.00:** Mary Turk.

e. **\$1.50:** Anton Kutnar.

f. **Po \$1.00:** Louis Kostelec, Frances Mervar, Tereza Kostanšek, Ana Campa, Ana Znidaršič.

c. **Po \$0.50:** Louis Kralj, Agnes Bratelj, Mrs. Oražem, Mary Mestek, Josephina Gustinčič, Mrs. Oražem (drugič).

2. Na drugem mestu moramo s častjo in priznanjem omeniti našega za vse dobro in plemenito vnetega rojaka **Mr. Joseph Oblaka**, Soudan, Minn. Koj ko smo stopili s svojim načrtom na dan, je razumel njegov pomen in se z vsem ognjem svojega navdušenja zavzel za njegovo uresničenje. Soudanska slovenska naselbina primeroma ni velika. In vendar je nabral mej rojaki lepo vsoto \$70.50. Če prištejemo še enega člana "Apostolata" iz Tower, Minn., z \$10.00, pride vsega skupaj \$80.50. Trdno odločen je, da ne bo prej nehal, dokler ne bo \$225.00 skupaj, da postane ustanovnik. A mu ni toliko na tem, da bi postal ustanovnik, kakor za stvar, katere pomen globoko pojmuje. To nam priča pismo, ki nam je z nabra-

nimi darovi poslal. Tako-le se glasi:

Častito predstojništvo oo. frančiškanov

Chicago, Ill.

"Misel, vstanoviti kolegij za duhovniško-redovniški naraščaj mej Slovenci, Hrvati in Slovaki v Ameriki, je nad vse krasna in potrebna. Bog daj k temu svoj sveti blagoslov, da jo boste mogli uresničiti. Naložili ste si sicer težko butano, toda korajža, pogum velja. Pri vsaki stvari mora nekdo začeti, drugi pa mu morajo pomagati in ga podpirati, vsak po svojih razmerah in po svoji moči. Vsak versko zaveden Slovenec, Hrvat in Slovak bi se moral za tako podjetje zanimati in po svojih najboljših močeh pomagati. Gotovo je v prvi vrsti potrebno, da se vsak katoliško misleči naš rojak, bodi Slovenec, Hrvat ali Slovak, pred vsem zanima za svojo domačo župnijo, kateri pripada in ima srce in roko zanjo. Vsak je sam sebi najbližji. Kot tak mora v prvi vrsti pospeševati čemprejšno ustanovitev domače župnijske šole, kjer je količkaj mogoča. Kajti župnija, ki bi lahko vzdrževala svojo župnijsko šolo, pa se ne zavzame zanjo, nima nikake solnčne bodočnosti. Njena mladina je kakor cvetlica na polju brez rose in dežja. Taka cvetlica se klaverno drži, vene in usiha, dokler ne vsahne. Prav tako mladina onih župnij, ki nimajo svojih šol. Kako bo neki odločno in značajno katoliška in navdušena za svojo domačo cerkev, če ni bila v tem duhu vzgojena. Le domača katoliška šola pod vodstvom skrbnih sestra more splesti mej mladino in domačo cerkvijo tisto nežno vez ljubezni, ki veže mater in otroka.

Da to je v prvi vrsti potrebno. Vendar se pa župljani ne smejo zagledati samo v svojo domačo cerkev in šolo, vsemu drugemu pa zapreti oko, srce in roko. To ravnanje bi bilo preozkosrčno. Kajti ne samo domača cerkev,

ampak vesoljna cerkev, in ta pred vsem, je naša mati, od katere dobivajo posamezne cerkve svojo življensko moč. Zato ima dober otrok te naše skupne matere tudi zanjo odprto oko, srce in roko. Rad pogleda tudi čez meje svoje domače župnije in ima smisel tudi za splošne potrebe. Taka splošna potreba za nas ameriške Slovence, Hrvate in Slovake je že dolgo narodni kolegij, za vzgojo duhovniško-redovniškega naraščaja. Vse imenovane narodnosti bi morale biti oo. frančiškanom hvaležne, da niso obrnili svoje pozornosti samo župnijam, ki jih oskrbujejo, ampak sprožili še veliko misel, nekaj splošno koristnega započeti.

Ko bi mi na druge čakali, bi vedno le čakali. Tujci nimajo smisla za naše ožje potrebe. Le naši lastni sinovi vedo, česa nam je krvavo potreba in se ne strašijo žrtev tej potrebi odpomoči. Naša skupna dolžnost pa je, da smo jim za to hvaležni in jim gremo kar le moč na roko, ker s praznimi rokami nam pri vsem plemenitem navdušenju ne bodo mogli tega dati, kar želijo in se trudijo, da bi nam dali. Jaz sem storil svojo dolžnost in jo bom še. Če jo bo vsak tako, narodni kolegij ni več daleč."

Joseph Oblak, Soudan, Minn.

Mi se čudimo prirostemu možu, kako globoko zamišljeno katobzorje ima in kako globoko s tega vidika pojmuje pomen naših načrtov. Res, ko bi nam vsi s takim širokim pojmovanjem stvari in in s takim navdušenjem pomagali, bi načrti ne ostali dolgo samo načrti.

Naj slede prispevki, ki jih je Mr. Oblak dozdej nabral:

A. Kot člani Apostolata so darovali:

a.) **Po. \$10.00:** Anton Gornik, Ignacij Korek, Vladimir Braje, Emilija Braje.

b. **\$5.00** George Nemanič.

c.) **Po. \$2.00;** Joseph Oblak, Matilda Oblak,

d.) **Po \$1.50:** Martin Stepan, Katarina Stepan.

e.) **Po \$1.00:** Anton in Julija Zalar, Joseph Zalar, Joseph Oblack, Jr.

f.) **Po \$0.50:** Neimenovan. Razun Mr. Anton Gornik-a, Tower, Minn., vsi iz Soudan, Minn.

B. Kot dobrotniki so prispevali:

a.) **\$2.00:** John Brula.

b.) **Po \$1.00:** Frank Svaiger, Jos. Stonich, John Jamnik, Anton Zobec, Albert Weinyerl, Matija Vesel, Ludvik Mesojedec, Alojzij Gotlib, John Zobec, Jr., John Svajger, George Nemanič, Jr.

c.) **Po \$0.50:** Stefan Ahčin, Frank Spolar, Frank Zalar, Peter Japel. Vsi iz Soudan, Minn.

3. Na tretjem mestu se moramo zopet s hvaležnostjo spomniti **Miss Ane Juvančič**, La Salle, Ill. Ne dolgo tega nam je poslala **\$55.00**, ki jih je nakolektala po **La Sallu, Oglesby, Ottawa, Jonesville, Peru, Crockettville**. Z drugo nabiralno knjižico je pa pohitela še mej druge tamkajšne narode. Pa tudi Slovenci iz zgoraj imenovanih krajev so se ji v lepem številu odzvali. Nabrala je zopet: **\$52.20**.

Naj slede imena darovavcev:

a.) **\$10.00:** Anna Juvancic.

b.) **\$3.00:** Mrs. Johana Bregač.

c.) **Po \$2.00:** Steve Mirkovič, Louis Ptak, Mary Pražen, V. F. Urbanowski, Mary McDonald.

d.) **Po \$1.00:** Frančiška Bučar, John Bučar, Stuart Duncan, Mary Klemenčič, John Klemenčič, Jas. Pyzaska, J. J. Gawarecki, Anna Pierski, Urbanowski Bros., Ed. Waskowiak, C. Heilstedt, J. A. Stachowiak, John Cummings, Frank Bruder, Mrs. S. Margowski, Mrs. H. Prentice, Walter Waskowiak, Mrs. Otto Rossek.

e.) **\$0.80:** Jennie Jančer.

f.) **Po \$0.50:** Ant. Grabaski, Al. Renkosik, F. Ciganovič, Agnes Foley, Ig. Archull, F. T. Walsh, John Linek, John Petrič, Frančiška Trdin, John Klobu-

cher, Lorraine Auler, Angela Brinovec, Mrs. P. J. Niesen, Johana Cigale, Margaret Donovan, Bertha Fitzpatrick.

g.) **Po \$0.25:** Jacob Reith, Lucille Renkasik, Mary Štrukel, Jos. Gergovič, Neimenovan, Fr. Golobič, Geo. La Vanuay, Mrs. George.

h.) **Pod \$0.25:** 20c Agnes Filipek, 10c Anton Vegel, Neimenovan.

4. Tudi naša vneta zastopnica **Mrs. Helena Marn**, Ely, Minn. nam ni poslala prazne nabiralne knjižice nazaj. Nakolektala je **\$37.00**. To je veliko, če se pomisli, da smo bili v postu sami ondi in ob priliki 40-urne pobožnosti razdelili kovertice, ki so nam prinesle **\$100.00**.

Mrs. Marn so darovali:

Po \$10.00: Neimenovana, Mrs. Neža Lozar za r. Franka.

Po \$2.00: Angela Zupančič.

Po \$1.00: Mrs. Marn, Joe Skola, Frank Peček, Frances Mikolich, Mary Koščak, V. M.

Po \$0.50: Mrs. Svirgel, Mrs. A. Muletz, Mary Colarič, Mr. in Mrs. Slobodnik, Frank Tomšič, Steve Agnich, Mrs. A. Majerle, John Hutar, Ana Grahek, Joe Glinšek.

Po 0.30: Ana Skubitz.

Po \$0.25: Mr. Smrekar, Andrej Koprivnik, Mrs. M. Hribar, Johana Markun, Johana Kristjan, Mrs. T. Habjan, Frank Sayovitz, Frances Kotchevar, Frances Skubitz, Mary Romshek, Annie Grahek, Agnes Fugina, Peter Maurin, Angela Kriznar.

Po 0.20: Mary Stariha.

7. Še mali Rauch, Minn. tam na koncu sveta proti canadski meji ni hotel zaostati. **Mrs. Mary Babič** je nakolektala mej tamkajšnjimi rojaki in znanci **\$13.00**.

Dali so ji:

a. **\$1.50:** Steve Rauch.

b. **Po \$1.00:** John Babič, Fr. Babič, Frank Pierce, Frank Zeleznikar, Lorenc Marolt, Stefan Rauch, John Rauch.

c. **Po \$0.50:** Andro Galjot, Jennie R. Kovač, Ana Reličič,

John Zoč, John Kovač, Joseph Rauch, Anton Rauch, Frank Rauch, Rudi Rauch.

6. Od raznih drugih strani smo prejeli:

a. **\$25.00:** Joseph Drašler, N. Chicago, Ill.

b. **\$11.00:** Nakolektala Mary Aufderklam, St. Mary's, Pa.: Ter. Sulzer \$5.00, Roman Sulzer \$5.00, Mrs. F. J. Valentin \$0.50, Mrs. Aufderklam z ra. Nežo Safan 50c.

c. **Po \$10.00:**

Mary Gostič, Katarina Kepec, Klara Jeglič, Antonija Glatz. Vse štiri iz New Yorka, N. Y. (Poslal Rev. P. Benigen); Joseph Kamin, Forest City, Pa. (Pred kratkim umrl) Neimenovana, Forest City, Pa. zase in hčer, Jakob Turšič, Chicago, Ill., John Kosmač z družino, Chicago, Ill., Jos. Perko, Chicago, Ill., Ivo Račič, Chicago, Ill., Peter Prah, Chicago, Ill., Matilda Miroslavič, Chicago, Ill., za raj, stariše Pregel, Joe Šetina, Chicago, Ill., M. Dremšek, Chicago, Ill., Frances Cvenk, So. Chicago, Ill., za raj, moža Martina, Martin Juričič z družino, Joliet, Ill., Ana Bluth, Joliet, Ill., Mr. in Mrs. Fr. Struna Joliet, Ill., Neimen., Corning, O., Neimenovana, Rice, Minn., Tony Sanah, Iselin, Minn., Joseph Lušin, La Salle, Ill., Katarina-Martin Hebein, Iron Mountain, Mich., Mary Novak, Greany, Minn., Mr. in Mrs. Jakob Wahčič, Joliet, Ill., Mary Karlin, Pittsburgh, Pa. Fr.-Mary Puklovec, Chicago, Ill., Jos. Slivnik, Rice, Minn.

Mary Jan, West Union, Minn.; Mr. in Mrs. Louis Srebernjak, Detroit, Mich.; Mrs. Frances Plautz, Detroit, Mich.; Mary Puhček, Detroit, Mich., Anton Kranjec, Barberton, O.

d. **\$8.00:** Matija Marinčič, Forest City, Pa.

e. **\$6.00:** Frank Erjavec, Magadore, Ohio.

f. **Po \$5.00:** Mary Nartnik, Chicago, Ill., Andrej Tomec,

Johnstown, Pa.

g. **\$4.00:** Anton Stiglič, Sheboygan, Wis.

h. **\$3.50:** Ana Pierce, Canon City, Colo.

i. **Po \$3.00:** John Jakel, Gilbert, Minn., Mary Lužar, Indianapolis, Ind., Stefan Jenko, Bulger, Pa. John Dobravec, Franklin, Kans.

j. **\$2.50:** Neimenovana, Joliet, Ill., Mary Posega, Delagna, Colo. And. Tomažič, Chicago, Ill.

k. **Po \$2.00:**

Neža Auguštin, Chicago, Ill., Ana Lambert, Farrell, Pa., Antonija Hudales, Wilwaukee, Wis., Ana Grahek, Pueblo, Colo., Ana Butkovich, Pueblo, Colo., Ana Primožič, So. Chicago, Ill. Joseph in Katarina Šetina, Chicago, Ill., Ana Toličič, Beading, Pa., Agnes Keller, Lynbrook, N. Y., John Primožič, Detroit, Mich. (poslala Mrs. Plautz), Anton Tomšič, Strabane, Pa., Mary Vidmar, Indianapolis, Ind., Ana Suzman, Canon City, Colo., Frances Holst, Pueblo, Colo., Joe Voholski, Chicago, Ill., Mary Bratina, Steelton, Pa., Kat. Šubic, Rock, Springs, Wyo.

l. **Po \$1.50:** Anton Gradišar, Pueblo, Colo., Frank Klink, Virginia, Minn., Ant. Požun, Johnstown, Pa. Frances Purkart, Ramah, Colo.

m. **Po \$1.00:**

Ant. Košnik, Chicago, Ill. (S. Klotildi za ciborij), Frank-Louisa Simonelič, Chicago, Ill., Frances Legan, Joliet, Ill., Frances Drenovšek, Morgan, Pa., R. Mance, Lockport, Ill. (nabrala) Jak. Rode, Waukegan, Ill., Mary Luznar, Iron, Mountain, Mich., Louise Okoren, Forest City, Pa., Elizabeth Gerbec, Barberton, O., Mary Rathey, Waukegan, Ill., Terezija Aufderklam, St. Mary's, Pa., Mary Sefran, Braddock, Pa., V. Ruppe, Brooklyn, N. Y., Mrs. Salokar, Valley, Wash., St. Mary's, Pa., Mrs. Frank Gaber, Claiton, Wash., Frances Zore, Lorain, O., Katarina Cesar, San Francisco,

Cal., Ana Horžen, Chicago, Ill., Fanny Kocijančič, Minners Mills, Parsons, Pa., Mary Klobucher, Calumet, Mich., Mrs. Rosman, Brooklyn, N. Y., M. Medic, Ottawa, Ill., Martin Žagar, Cannonsburg, Pa., Frances Mohorič, Strabane, Pa., Mrs. Pildhauer, Chicago, Ill., August-Ana Hočevvar, Kohler, Wis., Frances Rožich, Millvale, Pa., John Molek, Forest City, Pa., Ter. Trček, Wauvatossa, Wis., Ana Jakšič, McGregor, Minn., Frances Mesojedec, Houston, Pa., Andro Salokar, Valley, Wash., Mrs. Georg Sagadin, Chicago, Frances Tomsha, Valley, Wash.

\$1.25: Mary Bradeška, Joliet, Ill. Frank Suhadolnik, Beading, Pa.

n. **Po \$0.50:**

Mrs. Kranjc, Chicago, Ill. (S. Klotildi za ciborij), Frances Selak, Cove, Ore., Jakob Tomsha, Valley, Wash., Val. Hkavc, Steelton, Pa., Helen Mertel, Iron Mountain, Mich., Geo. Smoliner, Iron Mountain, Mich., Jakob Schwei, Iron Mountain, Mich., Brig. Paulich, Mulberry, Kans.

o. **\$0.25:**

Karolina Bratkovič, Sharon, Pa., Mrs. Tomsha, Mr. Trampuš, M. Keršinar, M. Burja, F. Gorjup. Vsi iz Valley, Wash., vsak po \$0.25. Nabrala Mrs. Tomsha.

Ob sklepu lista smo še prejeli:

a. **Mrs. Agnes Seliškar**, Greenwood, Wis. je nakolektala v Greenwoodu, na Willardu in Gormanu **\$43.30.**

b. **Mr. Joseph Smerekar**, Harrietta, Mich. je nakolektal **\$16.25**

c. **Miss. Mary Mevžek**, Clev. O. je nabrala **\$12.35.**

Imena priobčimo prihodnjič.

—o—

OPOMBE: — Nekateri darovavci so poslali "Šmarniški dar" za Ave Marijo. Tem bodi povedano, da so se vsi letošnji majniški darovi obrnili v prid kolegiju. Naj tedaj svoje darove iščejo mej darovavci za kolegij. Le oni darovi, ki so bili poslani za

kak drug namen, n. pr. za lučke, so se v določeni namen obrnili. Sicer je pa samo eden: Frances Oražem, Cleveland, O. \$0.50. — Ponovno opozarjamo vse cenjene darovavce, naj imajo pred očmi to, da mi nimamo opraviti samo z njih darom in imenom, ampak s celo dolgo vrsto, in hvala Bogu da je dolga. Pri priobčevanju imen in darov moramo uradni zapisnik tolikokrat pregledati, kolikor je različnih vsot. To nam vzame več časa, predno jih uređimo, kakor cela ostala Ave Maria. In prav nič čuda ni, ako nam pri pregledovanju in prepisavanju eno ali drugo ime izpade. S tem pa ni rečeno, da ga tudi v uradnem zapisniku ni. Vendar naj nas vsak, ki ne bo našel svojega imena v Ave Mariji, a je daroval vsaj 25c. na to opozori. Ga bomo priobčili v drugi številki. Predno se pa pritoži, naj pogleda zgoraj od katerega, pa do katerega dneva prejeti darovi so v dotični številki priobčeni. Večkrat se je že pripetilo, da smo prejeli kak dar, ko je bil list že dotiskan in so ga morda že zavijali. Ker je pa preteklo par dni, predno ga je naročnik dobil, je takole sklepal: Jaz sem poslal svoj dar, ko je bila Ave Maria še v Chicagi, toraj bi moral biti notri. A ga ni, pritožimo se! In dobili smo včasih precej grobo pismo, kje je. Čaka druge številke, ker je prišel prepozno in ga ne moremo kar nalepiti notri. Tudi kolektorice nam ne morejo vsacih 50c. sproti pošiljati, nabirajo delj časa in ko so vse pobrale, kar so upale dobiti, nam pošljejo. Zato potrpljenje. Le če kakega imena ne bo, ko so bila ostala iz dotičnega kraja že priobčena, prosimo naj se nam sporoči: Mene in mene ste izpustili. Boste videli, da bo takoj v naslednji številki. To v pojasnilo, da ne bo nevolje in nepotrebne pisanja, ki nam in drugim dela samo nepotrebne stroške, ter krade čas.

NAŠ STRIČEK

Canonsburg, Pa. — I to would like to join the childrens corner none of us from Canonsburg have written. So I think I will write I see some fine "riddles" in your magazine of Ave Maria. I think I have

guessed the riddles . . . Write me back because I am anxious to know if it is correct.

Anna Krall.

Draga Ana. Pa se res tam iz Canonsburga nekam malo oglašate. Gotovo čakate, da bom jaz k Vam prišel, kaj ne? Zastavice pa niso prav rešene. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

Willard, Wis. — Dragi striček: — I live in a country and like it very much. I go to School every day and I am 13 years old. The School House is situated on our farm. I have a good teacher. I dont know how to read slovenian nor write. I seen some of your puzzle and I am giving you some onswer. I think this is "God." The other is "Air" or else "nothing." Best regards t oyoun all.

Olga Perko.

Draga Olga: — Me veseli, da si mi pisala. Vendar, praviš, da ne znaš slovensko, pa si zastavico prav dobro prepisala. Seveda sem jo jaz izpustil, da bi bilo pismo krajše. Le potrudi se, pa bo šlo. Druge zastavice rešitev je prava. Sicer ne vem če bi ti smel ravno poslati nagrado. Vendar naj bo, ker si tako pridna. Poslal ti bom vendar. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

Ely, Minn. — Dragi striček: — Tudi jest bi rada prišla na vaš korner. Tukaj na Ely imamo jako lepo vreme. Kmalu ne bo nič snega, kar komaj čakamo.

Mislím da bom jest rešila uganko kaj še nikdar ni bilo — Solučna ura. Povejte če sem uganko jest neznam dobro slovensko pisat zdaj se učim. Vas pozdravim.

Frances Prijatelj.

Draga Frances: — Prav dobro si napisala. Le še večkrat piši, pa se boš naučila. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

Dragi striček: — Danes sem prinesel Ave Maria in sem videl da niste vrgli moje pismo v koš in ste dalj spet en puzzle Kaj v nebesih je in se časti. jaz mislim da je to Bog ker je od vekomaj zdaj pa pozdravljeni bom pa drugo spet kaj več napisao posebno bom še vesel če sem uganil puzzle z Bogom.

Johny Skubic.

Dragi Johny: Mi je prav žal. Pa drugič. Le še večkrat mi piši.

Tvoj Striček.

Ambridge, Pa. — Dear striček: — I am glad to hear that everything is in good shope and heored of your plan to build a seminary.

The best I liked when I heord of your coming to Ambridge to collect the seminary.

I also wish you good luck.

Merry Christmas and a Happy New Year to one and all

Your's truly

Peter Svegel.

P. S. Please Stricheck put this in the corner in the Ave Maria.

Dragi Peter: — Me veseli, da si se zopet oglasil. Da, prišel bom kmalu v Ambridge in upam, da mi boš pomagal pri zbiranju darov za naš College in da se hoste boys priglasili in šli v College. Pozdravljen.

Tvoj Striček.

Grattan, Minn. — Dragi striček: — Voščim jim prav vesele božične praznike in srečno novo leto. Jaz sem tudi enkrat šla za Vas k svetemu obhajilu. — Brati že precej znam slovensko v Abecedniku, pišem pa še bolj slabo. V šoli sem v tretjem razredu. Z Bogom striček. Vaša

Annie Plemel.

Draga Annie: — Hvala ti za tvoje voščilo k praznikom. Tudi jaz ti voščim enako prav srečno novo leto, če je tudi že minilo. — Zelo si me razveselila, ko mi sporočaš, da si bila za me pri sv. obhajilu. Še za naprej te prosim, moli za me. — Lepo je, da se učiš slovensko pisati in čitati. Le potrudi se! Nikdar ti ne bo žal. Kolikor več se naučimo, toliko boljše. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

Chicago, Ill. — Dragi striček: — Tudi jest prebiram vaš korner in Vam prinesem poročilo iz naše naselbine. Tukaj hodim v angleško šolo in imamo four sisters. Vsaka uči dva razreda. So svete-ga Dominika. In sedaj imamo šolo na cerkvi up stairs. In ravno so začeli graditi novo šolo. Bo stala 75 tavzent. In imamo 4 svete maše vsako nedeljo. Jast sem stara deset let, in sem v fifth grade. Uganjka je Sveta Trojica. Striček, dajte mi vedet, če sem uganil.

Viljem Zugelj.

Dragi Willie: — Kakor si že sam videl, nisi zadel. Me veseli, da greš v katoliško šolo. Škoda, da nisi bližje pri naši cerkvi, da bi k nam hodil. Pozdravljen.

Tvoj Striček.

Graftan, Wis. — Dragi striček: — Lani sem Vam pisal, da se tudi jaz pokazem na kornerju in da Vas pozdravim, pa sem bil prav žalosten ko ste moje pismo v koš vrgli. Rekli ste mi, da bi naj Vam kakega naročnika pridobil, pa ga ne morem, ker smo samo ena družina tukaj v Graftan. Jaz sem 14 let star in sem učenec šole sv. Jožefa. Good bye.

Maks Krolnik.

Dragi Maks: — Tvojega pisma sem bil pa žalosten, ker me ničesar bolj ne boli, kakor ako moji prijateljski niso v menoj zadovoljni. Da bi bil jaz tvoje pismo v koš vrgel, se nikakor ne morem spominjati, ker jaz nobenega pisma vede ne vrže mv koš. Ako se je to res zgodilo, zgodilo se je to po nesreči. Vidiš star sem že, pozabljiv, pa se mi marsikaj izgubi. Pa preveč imam dela. Kaj ne, dragi Maksi, da mi boš odpustil za enkrat to nesrečo. Sedaj bom pa skrbel, da se nikdar več kaj takega ne zgodi. Če ne moreš novega naročnika dobiti, nisem prav nič hud, če bi tudi bilo več družin v Graftonu. Vidiš, jaz vem, da ne moreš ljudi prisiliti, da bi se naročili, ako se nečejo. Zato nikar ne misli, da sem bil morda za to hud. Zato le še kaj mi piši, bom zelo težko čakal tvojega pisma, ker bom s tem vedel, da nisi hud na me. Pzdravi prav lepo tudi brata in mamo in ata.

Tvoj Striček.

So, Chicago, Ill. — Dragi striček: — Zdi se mi, da Vas že dolgo nisem prišla obiskat. Sedaj Vam pa moram malo popisati kako se mi godi v So. Chicagi. Jaz hodim v šesti razred St. Patrick School k sestram ob Mercy.

Sedaj smo še dobili eno deklico, ki se uči za sestro. Prišla je iz Troop St. je hodila popred v hrvatsko šolo, imenjuje se Mary Zelko.

Vsak dan prosim ljubega Jezuščka, da bom sestra. Tista uganka katero sem brala v listu Ave Maria, mislim da je "Pekel." Neznam če bo prav.

Sedaj moram pa končati da Vas ne bom predolgo mudila. Vas pozdravlja

Frances Trstenjak.

P. S. Ako pa ni to, pa je, "večnost."

Draga Frances: — Tukaj pri sv. Štefanu te zelo pogrešamo. Odkar sti odšle s sestrico, nimamo nobenega šolarja, ki bi šel vsaki dan k sv. obhajilu. Vendar smo pa veseli, da sti v tako dobrem kraju, pri slovenskih sestrah, in želim da bi obe kmalu končali šole in prišli nazaj k nam kot č. sestri učiteljici. Bomo pridno molili za vaju. Le še kaj večkrat piši, kako je lepo pri sestrah, da bodo druge slovenske deklice po slov. šolah brale in šle za vama. Pozdravljeni.

Tvoj Striček.

Sebastopol, Calif. — Dragi striček: — Že dolgo časa je minilo ker se nisem oglasila na kornar enkrat sem rekla, da ne bom zaostala na Vašem kornarju pa nezamerite moj ate ni bil doma a mama ima preveč dela se ni mogla zato dost zanimati zdaj je prišlo novo leto in zdaj nimamo toliko dela na farmi in radi vidimo dopise na vašem kornerju in me je mama nagovorila, da jest se moram tudi noter oglašat pa odzdati za naprej ne bom več zaostala zdaj imam jako lepo vreme, je toplo kot poletje. Peacker že cvetejo in rože so v cvetju. A božični možek ni tudi pozabil na nas nam je prinesel dokaj daril in se mu lepo zahvalim že iz San Francisco je

prišel in Bog mu daj zdravje da bi vs-trajal še mnogo let! Spozdravom vsem čitateljem Ave Maria from

Mary Malarich.

Draga Mary: — Kako mora biti lepota v zlati Kaliforniji, da že vse cvete. Tu pri nas v Chicagi imamo pa pravo zimo. Tako je prav, Mary, le večkrat nam kaj piši iz lepega Sebastopola. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

Canon City, Colo. — Dear striček: — I saw in the "Ave Maria," many letters of the boys and girls, so I thought I would try to.

We had a lot of holdindap this month. We had forty houses devotion here and St. Patricks feast day and St. Benedict The Bishop from Denver was here for St. Benedicts day. The church was crowded. It is the first time St. Benedicts feast day has been celebrated in our church.

The Bishop had a Pontificat High Mass. Father Cyril Zupan from Pueblo was here to There were others from Colo. Springs, Florence, Westcliffe, and other places.

The altar was beautifully decorated with a mass of cut flowers.

They are building a Catholic College

out here for boys.

I saw in the "Ave Maria," a puzzle and thought I would try and guess it. I think it is "a word" but I am not sure. Hoping I solved it correctly I remain. Yours truly

Barbara Susman.

Next time I will try and write in slovenian.

Draga Barbie: — Me prav veseli, da si mi pisala. Še bolj bom vesel, ko mi boš pisala slovensko. Le poskusi, pa bo šlo. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

Johnstown, Pa. — Dragi striček: — Vas lepo pozdravim in vam voščim naj-boljši. Christmas je bil slab Santa mi nej nič prinesel. Morda ne vej za nas, ki smo šele primufali tukaj. Pa ata malo zaslužijo. V 1. številki Ave Maria sem brala eno uganko, da nikdar ni bilo pa nikdar ne bo jaz mislim da je današni dan. Če bom jaz dobila Eversharp pencil. Sedaj vas pa še lepo pozdravim vas dragi striček.

Draga Rozi: — Mi je prav žal, da ga ne boš, ker uganka ni prav rešena. Le še enkrat pomisli. — Škoda, da Santa ni bil pri vas. To ni bilo lepo od njega. Drugikrat mu moraš pisati in atres poslati. Pozdravljena.

Tvoj Striček.

RAZNO.

ZAHVALE IN PRIPOROČILA.

Zahvalim se prebl. Devici Mariji za ozdravljenje mojega otroka. Prilagam \$1 Mariji v čast.

Mrs. Ana Brajdič, Pueblo, Colo.

Prisrčna hvala Majniški Kraljici za zdravje hčerke.

A. F. Collinwood, Ohio.

Iz srca lepa hvala Majniški Kraljici za večkrat uslišane prošnje. V podporo listu prilagam \$1.

Mary Erčul, Soudan, Minn.

Tudi jaz se moram Majniški Kraljici zahvaliti, h kateri se ravno v tem milostilopnem času vedno rada obračam in nikoli ne zastoj. Hvala in čast ji! Naj bi celo našo družino tudi zanaprej milostno varovala huđega. Za kolegij darujeva jaz in moj mož \$15.00 enega pa v podporo listu.

F. in A. Požun, Johnstown, Pa.

Prisrčna hvala prebl. Devici Mariji za zdravje. Priloženi dolar-Mariji v čast.

Mrs. Frances Skulj, Clev. O.

Moj sin je bil tako nepokoren, da smo ga že mislili poslati v poboljševalnico. Ne lepa ne grda ni nič pomagala. Priporočila sem ga Mariji, naj ga ona privede do boljšega spoznanja in ravnanja. Nisem prosila zastoj. Postal je ubogljivejši in upam, da ne bo treba imenovanega sramotnega sredstva. Hvala Mariji za uslišano prošnjo! Pošljem \$1 v podporo listu.

Neimenovana.

Kar sem Marijo prosila, sem izprosila. Prisrčna ji hvala za to. Prilagam \$1 v podporo listu.

Mr. in Mrs. Grahek, Milwaukee, Wis.

Priporočam v molitev našega sinčka, ki je 14 let star v Bogu zaspal. Prila-

gam \$1 v njegov spomin.

Mrs. Frances Zore, Lorain, O.

Hud krč me je mučil, Nobena zdravila niso nič pomagala. Obrnil sem se na Marijo. Nekoliko mi je odleglo. Se priporočam vsem ljubiteljem Marije, da bi se me spomnili v molitvi in jo z menoj prosili, da bi popolnoma ozdravel.

Alojzij Rojs, Nashwauk, Minn.

DAROVJI ZA SS. KARMELIČANKE.

Terezija Pirkovič, Cleveland, O. \$5.00; John Kumar, Chicago, Ill. \$2.00; Marko Bluth, Joliet, Ill.; \$2.00; Antonija Grdina, Cleveland, O. \$1.; Ana Hribar, Nashwauk, Minn. \$1.00; Frances Tomsha, Valley, Wash. \$1.00. Sestre so se mi ravno te dni zopet prav toplo zahvalile za pomoč in me prosile, naj sporočim njih zahvalo vsem blagim dobrotnikom. Vedno se jih v molitvi spominjajo. Posebno voditeljica novink s svojo mlado družinico veliko moli za vse, ki so se jih v težkih časih spomnili, da vsaj za zdaj še morejo ostati v priljubljeni karmelski samoti. Kdor ima kake posebne prošnje do Boga, naj se jim priporoči in jim za to nakloni mali dar. Naše veliko delo pridno podpirajo z molitvijo, kar utrjuje naše upanje, da bo vspelo.

ZA SV. MAŠE SMO PREJELI.

1. K Mariji Pomagaj:

Jos. Ursich, Forest City, Pa. za zdr. 1 (1); A. Hribar, Nashwauk, Minn. za zdr. 1 (1); Frank Klabiščar, Joliet, Ill. za zdr. 2 (2); Ana Campa, Cleveland, O. za zdr. 1 (1); Mrs. Louis Prijatelj, Elkart, Ind. v dober nam. 2 (2); John Molek, Forest City, Pa. v č. M. B. po nam.

1 (1); Jennie Cimperman, Clev. O. v č. M. B. za zdr. druž. 1 (1); Ista: za zdr. sestre 1 (1); Margaret Papež, Ely, Minn. v č. M. B. za zdr. 1 (1); Frances Cvenk, So. Chicago, Ill. po nam. 1 (1); Ista: za raj, moža 5(5); Družina Karol Kovačič Forest City, Pa. za zdr. 1 (1); Ista: V zahv. za prej. dobr. 1 (1); Mike Kucič, Burgestoan, Pa. po nam. 5 (5).

2. K nam:

Ivana Pelan, Clev. O. v č. sv. Jož. 1 (1); Mary Bombač, Clev. O. v č. M. B. po nam. 1 (1); Barbara Omahne, Breesy Hill, Kans. v č. M. Kralj. po nam. 1 (1); Maräaret Mestek, Clev. O. po nam. 1 (1); Ana Horžen, Chicago, Ill. za r. moža 1 (1); Marko Bluth, Joliet, Ill. za zdr. žene 1 (1); Agnez Lozar, Ely, Minn. za r. Lov. Lozar 1 (1); Ista: za zdr. druž. 1 (1); Frances Skulj, Clev. O. v č. M. B. za zdr. Jož. Skulj 1 (1); A. Požun, Johnstown, Pa. za bol. sor. 1 (1); Ana Butkovič, Pueblo, Colo. za r. Mat. Grahek 1 (1); Ista: za druž. 1 (1); Ista: v č. bl. Tereziji Jezus. v d. n. 1 (1); Ista: za duše v v. 1 (1); Ista: v č. presv. Sr. J. 1 (1); Louis Berce Sr., Milwaukee, Wis. v č. M. B. za zdr. 2 (2); Ivana Kocijančič, Lansing, O. v zahv. za zdr. 2 (2); Ana Brajdič, Pueblo, Colo. v č. M. Pom. 1 (1); Mrs. Louis Okorn, Forest City, Pa. za raj. Frank H. 2 (2); Frances Skulj, Clev. O. po nam. 1 (1); Helen Mestek, Clev. O. po nam. 1 (1); Albert in Anton Mestek, Clev. O. po nam. 1 (1); Frances Oražem, Clev. O. v zahv. M. B. za zdr. moža 1 (1); Mike Hočever, Bridgeport, O. za r. M. Gregorič 1 (1); Isti: za r. Nežo Gregorič 1 (1); Agnes Jordan, Willard, Wis. ra s. raj. star. 1 (1).